

Sygn. akt VII U 829/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Wieszyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 roku w Lublinie

sprawy W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. B..

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 19 marca 2015 roku znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnia W. B. do wysokości emerytury okres od 18 sierpnia 1970 roku do 31 stycznia 1974 roku z tytułu zatrudnienia w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. poczynszy od dnia 13 lutego 2015 roku;

2. w pozostałej części odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 829/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 marca 2015 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 13 lutego 2015 roku odmówił W. B. ponownego ustalenia wysokości emerytury. Organ rentowy nie uwzględnił dla potrzeb przeliczenia wysokości świadczenia okresu zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 18 sierpnia 1970 roku do dnia 20 marca 1974 roku w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C., określonego na podstawie zeznań świadków, z uwagi na to, że świadek C. J. pracowała we wskazanym zakładzie w okresie od dnia 9 maja 1969 roku do dnia 31 stycznia, tj. w okresie krótszym od okresu objętego zeznaniami. W odniesieniu do świadka M. R. Zakład podniósł okoliczność braku dokumentów potwierdzających jego zatrudnienie we wskazanym podmiocie. Organ rentowy wskazał, że w okresie objętym zeznaniami świadek zatrudniony był w Spółdzielni(...)w N.. Nadto Zakład podniósł, iż w legitymacji ubezpieczeniowej widnieją jedynie fragmentaryczne wpisy, w ocenie organu rentowego, nie wskazujące dokładnego okresu zatrudnienia wnioskodawcy (decyzja – k. 142 akt rentowych).

W odwołaniu W. B. wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie przy ustalaniu wysokości emerytury okresu zatrudnienia w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. od dnia 18 marca 1970 roku do dnia 31 stycznia

1974 roku, tj. do zakończenia pracy w tym zakładzie przez świadka C. J.. Do odwołania dołączył kopie dokumentów dotyczących zatrudnienia świadka M. R. we wskazanym zakładzie (odwołanie – k. 2 – 3 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc argumenty które legły u podstaw zaskarżonej decyzji, nadto wskazując, że przedłożone wraz z odwołaniem dokumenty nie potwierdzają zatrudnienia świadka M. R. w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. w całym okresie objętym sporem oraz że brak jest zaświadczenia potwierdzającego, że Spółdzielnia (...) w N. jest następcą prawnym zakładu zatrudniającego wnioskodawcę (odpowiedź na odwołanie – k. 10 – 10v. a.s.).

Na posiedzeniu w dniu 12 października 2015 roku pełnomocnik ubezpieczonego ostatecznie sprecyzowała żądanie w ten sposób, że w braku możliwości uwzględnienia okresu do 20 marca 1974 roku wnosi o uwzględnienie okresu do dnia 31 stycznia 1974 roku (protokół – k. 27v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. B. jest uprawniony do emerytury, do której prawo zostało ustalone decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 12 listopada 2014 roku, poczynając od dnia (...) roku, której wysokość została ustalona ostatecznie decyzją z dnia 21 stycznia 2015 roku. W dniu 13 lutego 2015 roku ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury (okoliczności bezsporne).

W dniu 17 kwietnia 1968 roku wydany został W. B. dokument prawa jazdy kategorii ciągnikowej nr (...), potwierdzający uprawnienie do kierowania ciągnikami, których cechy konstrukcyjne ograniczają szybkość do 30 km./godz. łącznie z przyczepami, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pojazdu ciągnącego i przyczep do 10 ton, które używane są w rolnictwie oraz budownictwie.

W okresie od dnia 18 sierpnia 1970 roku do dnia 31 stycznia 1974 roku ubezpieczony był zatrudniony w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika. Skarżący był objęty postanowieniami zbiorowego układu pracy a wysokość wynagrodzenia za pracę była ustalana według stawki godzinowej, od którego odprowadzano składki na ubezpieczenie społeczne. Otrzymywał również wynagrodzenie za czynności związane z załadunkiem i wyładunkiem przewożonych materiałów budowlanych. Przedmiotem działalności zakładu pracy, podlegającego Państwowemu Ośrodkowi (...) w C., było świadczenie usług rolniczych oraz transportowych poza rolnictwem. Zasadniczo ubezpieczony zajmował się obsługując ciągniki z przyczepą przewożeniem materiałów budowlanych, np. cegieł, piachu, na trasie J. – Ś.. Proces pracy skarżącego polegał na tym, że na bazie zakładu pracy w J. otrzymywał od kierowników J. i K. dyspozycję na wykonanie określonej usługi transportowej na budowę oraz kartę pracy. Po przewiezieniu materiałów budowlanych na miejsce budowy kierownik budowy podbijał kartę pracy skarżącego, na podstawie wpisów w której ustalano wysokość należnego mu wynagrodzenia, czy zajmowała się księgowa C. J.. Sporadycznie zdarzało się że ubezpieczony obsługiwał również ciągnik w ramach wykonywania na rzecz rolników prac polowych.

Przed zatrudnieniem w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. ubezpieczony pracował w Gminnej Spółdzielni (...) w M. na stanowisku traktorzysty.

Natomiast po zakończeniu zatrudnienia w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. W. B. podjął zatrudnienie w Spółdzielni (...) w N. z dniem 27 maja 1974 roku.

(odpis dokumentu prawa jazdy – k. 4, umowa o pracę – k. 1, podanie o zatrudnienie – k. 2 akt osobowych – k. 32 a.s.; wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej – k. 2, 7 – k. 44 a.r.; zeznania W. B. – k. 26v. – 27, 28 a.s.; zeznania świadka C. J. – k. 27 a.s.; zeznania świadka M. R. – k. 27v. a.s.)

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. W odniesieniu do dokumentu w postaci legitymacji ubezpieczeniowej skarżącego i zawartych w niej wpisów Sąd doszedł do przekonania, że stanowi on wiarygodny i miarodajny dowód dla poczynionych ustaleń co do początkowej daty zatrudnienia ubezpieczonego

w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. oraz ciągłości zatrudnienia. Na kracie opatrzonej nr 2 legitymacji ubezpieczeniowej, dotyczącej potwierdzenia przez zakład pracy miejsca zamieszkania pracownika, widnieje poczynione przez M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. poświadczenie tej okoliczności według daty 18 sierpnia 1970 roku. Z zapisu zawartego na wskazanej karcie w ocenie Sądu wnika zatem wiarygodna i pewna okoliczność początkowej daty okresu zatrudnienia skarżącego, odpowiadającej żądaniu ubezpieczonego. Natomiast na karcie opatrzonej nr 7 legitymacji, dotyczącej zaświadczenia zakładu pracy o zatrudnieniu pracownika, widnieją poczynione przez wskazany wyżej zakład pracy wpisy poświadczające zatrudnienie ubezpieczonego w dniach 15 listopada 1971 roku, 24 czerwca 1972 roku oraz 26 czerwca 1973 roku. Chronologiczny ciąg czasowy powołanych wpisów w ocenie Sądu potwierdza okoliczność ciągłości zatrudnienia W. B. w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. w okresie od dnia 15 listopada 1971 roku do dnia 26 czerwca 1973 roku. Pośrednio przyjętą okoliczność potwierdza brak w legitymacji ubezpieczeniowej wpisów poczynionych przez wskazany zakład pracy, dotyczących ustania zatrudnienia we wskazanym okresie. Autentyczność pozostałych dokumentów w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie.

Sąd poczynił ustalenia również w oparciu o dowody osobowe. Przystępując do ich oceny należy stwierdzić, że przesłuchany w sprawie świadek to osoba obca dla ubezpieczonego. C. J. pracowała w Kółku Rolniczym (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. w okresie od dnia 9 maja 1969 roku do dnia 31 stycznia 1974 roku na stanowisku księgowego i starszego księgowego. Obowiązki pracownicze wykonywała w lokalu w J., do których należało prowadzenie księgowości zakładu pracy w tym naliczanie wynagrodzeń zatrudnionych pracowników oraz odprowadzanie składek od wynagrodzeń na ubezpieczenia. Wskazane okoliczności usprawiedliwiają wniosek o tym, że świadek posiada niezbędne wiadomości dotyczące podstawy prawnej zatrudnienia skarżącego oraz normatywnego czasowego wymiaru czasu pracy, zasad ustalania wysokości wynagrodzenia skarżącego, faktu odprowadzania od wynagrodzenia danin publicznych oraz faktycznie realizowanego przez ubezpieczonego wymiaru czasu pracy. Świadek zeznała, że pamięta skarżącego jako osobę zatrudnioną we wskazanym wyżej zakładzie na stanowisku kierowcy ciągnika na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, który realizował, wskazując jednocześnie, że w zakładzie pracy umowy o pracę stanowiły jedyną podstawę zatrudnienia pracowników, w tym kierowców ciągników. Nadto zeznała, że ubezpieczonego obowiązywał zbiorowy układ pracy oraz że był wynagradzany według stawki godzinowej a zakład pracy odprowadzał składki na ubezpieczenie od wynagrodzeń. W tym kształcie zeznania świadka należało ocenić jako logiczne i spójne. Korelowały one nadto z zeznaniami ubezpieczonego w zakresie faktycznie realizowanego wymiaru czasu pracy oraz rodzaju wykonywanych przez skarżącego prac. Z tych względów Sąd obdarzył je walorem wiarygodności. Należy również wskazać, że organ rentowy nie podniósł okoliczności, które mogłyby godzić w wiarygodność zeznań świadka.

Powyższa ocena dotyczy również zeznań ubezpieczonego, skoro były one zgodne z wiarygodnymi zeznaniami świadka. Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do ich kwestionowania, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie poczynionych ustaleń. Również organ rentowy nie podniósł okoliczności mogących godzić w wiarygodność jego zeznań.

Sąd nie znalazł natomiast usprawiedliwionych podstaw do uznania za podstawę ustaleń w sprawie zeznań świadka M. R., który z jednej strony zasadniczo szczegółowo opisał zakres obowiązków i warunkach w jakich były one wykonywane przez ubezpieczonego, z drugiej zaś twierdził, że nic nie wie na temat tych okoliczności. W ocenie Sądu okoliczność ta wyłącza możliwość uwzględnienia przy ustalaniu daty końcowej zatrudnienia skarżącego na dzień 20 marca 1974 roku faktu pozostawania przez świadka w zatrudnieniu w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. w dniu 26 kwietnia 1974 roku (kopia pisma ws. zmiany warunków wynagradzania – k. 8 a.s.). Mając na uwadze powyższą sprzeczność logiczną zeznań świadka nie sposób było przyjąć, że jego zeznanie o tym, że pamięta ubezpieczonego jako pracownika wskazanego zakładu, mogło stanowić podstawę dla ustalenia daty końcowej tego zatrudnienia w dniu 20 marca 1974 roku, tj. w dacie poprzedzającej datę w jakiej sam świadek w zatrudnieniu pozostawał.

W tym miejscu należy wskazać, że organ rentowy w toku postępowania nie kwestionował samych zapisów zawartych w legitymacji ubezpieczeniowej, w tym dotyczących potwierdzenia przez zakład pracy miejsca zamieszkania pracownika na dzień 18 sierpnia 1970 roku oraz poświadczenia zatrudnienia ubezpieczonego w dniach 15 listopada 1971 roku, 24 czerwca 1972 roku oraz 26 czerwca 1973 roku, potwierdzających okoliczność ciągłości zatrudnienia W. B. w okresie od dnia 15 listopada 1971 roku do dnia 26 czerwca 1973 roku, pośrednio potwierdzoną brakiem w legitymacji ubezpieczeniowej wpisów poczynionych przez wskazany zakład pracy dotyczących ustania zatrudnienia w tym okresie. Zakład podnosił co do nich natomiast okoliczność ich fragmentaryczności, nie wskazującej dokładnego okresu zatrudnienia, co jednak zdaniem Sądu w żadnej mierze nie wyłącza możliwości czynienia na podstawie powołanych wpisów ustaleń w zakresie okoliczności dokładnych ram czasowych zatrudnienia skarżącego przy uwzględnieniu innych przeprowadzonych w sprawie dowodów. Przeprowadzone dowody osobowe w postaci uznanych za wiarygodne zeznań ubezpieczonego oraz świadka C. J. potwierdziły fakt zatrudnienia skarżącego w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C.. W tym zakresie ich zeznania znajdowały potwierdzenie w powołanych wpisach w legitymacji ubezpieczeniowej. Biorąc pod uwagę zeznania świadka C. J., z których wynika, że pamięta fakt zatrudnienia skarżącego oraz okoliczność iż okres zatrudnienia wskazanego świadka w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. pokrywa się z okresem objętym sporem do dnia 31 stycznia 1974 roku, w tym bowiem dniu uległ rozwiązaniu stosunek pracy świadka, zasadnym było ustalenie jako daty końcowej zatrudnienia skarżącego we wskazanym podmiocie tego właśnie dnia.

W ocenie Sądu przeprowadzone dowodu nie dawały podstawy do ustalenia daty końcowej zatrudnienia skarżącego w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C., stosowanie do ostatecznie sprecyzowanego żądania, na dzień 20 marca 1974 roku. W tym zakresie zeznania ubezpieczonego nie znalazły bowiem potwierdzenia w pozostałych, uznanych za wiarygodne, wyżej powołanych dowodach. Na marginesie należy zauważyć, iż z analizy przebiegu zatrudnienia skarżącego zdaje się wynikać, że zgłoszone żądanie przyjęcia dnia 20 marca 1974 roku jako ostatniego dnia zatrudnienia miało swoje źródło w dacie początkowej następnie podjętego przez ubezpieczonego zatrudnienia w Spółdzielni (...) w N.. Z treści świadectwa pracy z dnia 21 maja 1976 roku wynika bowiem, że w tym zakładzie ubezpieczony podjął zatrudnienie z dniem 21 marca 1974 roku (świadectwo pracy – k. 49 a.r.). Jednakże z akt osobowych dotyczących wskazanego zatrudnienia wynika, że zatrudnienie rozpoczęło się z dniem 7 maja 1974 roku. Tym samym nie potwierdziła się okoliczność ciągłości zatrudnienia skarżącego, stanowiąca w ocenie Sądu, oparcie dla sformułowania zakresu czasowego żądania, jednocześnie abstrahując co do oceny jej znaczenia jako wiarygodnej podstawy dla ustalenia daty końcowej zatrudnienia w okresie objętym sporem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. B. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w zakresie przyjętym w rozstrzygnięciu.

Biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji, odwołania i ostatecznie zajętego stanowiska pełnomocnika skarżącego do okoliczności spornej w niniejszej sprawie należała możliwość uwzględnienia przy ustaleniu wysokości emerytury okresu zatrudnienia ubezpieczonego w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. od dnia 18 sierpnia 1970 roku do dnia 20 marca 1974 roku.

Na wstępie należy wskazać, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki warunkujące dopuszczalność zastosowania przepisu art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) – zwaną dalej ustawą emerytalną. Konieczność odniesienia się do nich wynika bowiem z okoliczności, iż ubezpieczony jest osobą uprawnioną do emerytury od dnia (...) roku, a decyzja z dnia 21 stycznia 2015 roku jako ostatnio ustalająca wysokość świadczenia emerytalnego stała się prawomocna. W rozpoznawanej sprawie, stosowanie do wymagań określonych w powołanym przepisie, przeprowadzone zostały nowe dowody w postaci zeznań świadków oraz skarżącego, które przy uwzględnieniu uprzednio znajdujących się w dyspozycji organu rentowego dowodów i ich ocenie dokonanej przez Sąd, pozwoliły na poczynienie ustaleń mających wpływ na wysokość świadczenia emerytalnego.

Mając na uwadze poczynione ustalenia Sąd doszedł do przekonania, że w rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdzie art. 6 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku między innymi okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, tj. zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego - chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową. Z poczynionych ustaleń wynika bowiem, że ubezpieczony w okresie od dnia 18 sierpnia 1970 roku do dnia 31 stycznia 1974 roku był zatrudniony w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika i otrzymywał wynagrodzenie, którego wysokość była ustalana według stawki godzinowej, i od którego odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne. Otrzymywał również wynagrodzenie za czynności związane z załadunkiem i wyładunkiem przewożonych materiałów budowlanych. Zatem wskazany okres pracy ubezpieczonego należało uznać za okres składkowy w rozumieniu powołanego przepisu art. 6 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy emerytalnej. Jako taki wskazany okres podlegał uwzględnieniu przy obliczaniu emerytury stosownie do art. 5 ustawy emerytalnej. Z tego względu Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnił W. B. do wysokości emerytury wskazany okres począwszy od dnia 13 lutego 2015 roku, tj. od dnia złożenia wniosku o przeliczenie, stosownie do art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Natomiast przeprowadzone dowody nie dały natomiast podstaw do uwzględnienia żądania ubezpieczonego co do zaliczenia do wysokości emerytury okresu zatrudnienia w M. (...) w J. przy Państwowym Ośrodku (...) w C. od dnia 1 lutego 1974 roku do dnia 20 marca 1974 roku. Z tego względu we wskazanej części odwołanie podlegało oddaleniu.

Z tych względów Sąd w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję a w pkt 2 w pozostałej części odwołanie oddalił i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 oraz § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.